

Jak se psi učí

Způsoby učení psů

OPERANTNÍ PODMIŇOVÁNÍ = CHOVÁNÍ + NÁSLEDEK

Příklad: * PES SI SEDNE (chování) a DOSTANE PAMLSEK (následek)
* PES SKÁČE (chování) a VY SE OTOČÍTE A ODEJDETE (následek).

Pes potom zažije buď pozitivní nebo negativní zkušenost. Pokud bude zkušenost pozitivní, příjemná, pes se bude v budoucnu snažit ono chování opakovat.

Pokud bude zkušenost negativní, nepříjemná, bolestivá, pes se bude snažit podobné situaci vyvarovat.

Důležité je SPRÁVNÉ CHOVÁNÍ ihned ODMĚNIT (do 0,5 sec.) a NESPRÁVNÉ CHOVÁNÍ také ihned řešit, či ignorovat. Takovýmto způsobem se psi učí pomocí tzv. operantního podmiňování – moderního způsobu učení.

KLASICKÉ PODMIŇOVÁNÍ = ASOCIATIVNÍ – PODNĚT + REAKCE ORGANISMU

Příklad: * PES vidí PAMLSEK a SEDNE SI (pozitivní emoce)
* PES vidí HRÁBĚ a UTEČE (negativní emoce).

Psi nemají abstraktní myšlení, nemají žádnou představivost a učí se na základě zkušeností. Psi se řídí svými instinkty. Psi žijí přítomným okamžikem.

Mozek psa je odpovědný za tlumočení a chování podle všech informací nebo signálů, které přijímá z různých čidel. Jednoduše si lze představit, že psí mozek je dálnice pro informaci z čidel. Pes jezdí tzv. na informace.

Anatomie psího mozku je podobná anatomii mozku většiny ostatních savců. Mozek (cerebrum) kontroluje učení, emoce a chování. Mozeček (cerebellum) ovládá svaly a mozkový kmen – periferní nervový systém.

Další pletivo v mozku, zvané limbický systém, je oblast, která kontroluje hlavní funkce paměti. Psi chápou vztah k okolnímu světu prostřednictvím limbického systému, který podněty zásobují jejich smysly – čichem, sluchem, zrakem, hmatem a chutí.

Co si pes pamatuje?

Psi si nemohou vybavit minulé události, ani nemohou plánovat budoucnost, tedy něco, co my lidé můžeme. Psi žijí pouze přítomným okamžikem a proto se dají cvičit. Pro svoji schopnost žít teď a tady.

1. rozpětí psí paměti je zhruba 20 sekund
2. pes si pamatuje lidi a místa na základě asociace, kterou má s těmito lidmi a místy spojenou

Klíčem k úspěšné výchově je důvěra. Vazba je základem toho, aby se pes vůbec byl schopen učit.

Teprve když vznikne dostatek důvěry, začíná vlastní výcvik. Jen když si pes vytvoří vazbu ke svému člověku, bude mít hlavu čistou a připravenou se učit.

Učení je proces

Učení je proces, který nelze jen tak vyjmout a nacvičovat izolovaně na cvičáku nebo ve speciálně vyhrazených tréninkových hodinách. Když budete se psem zacházet s respektem, nebudete žádný "trénink" potřebovat.

Psi se chtějí učit v přirozené smečce, kde sledují, jak spolu žijí a komunikují ostatní členové smečky (rodiny). Učení se odehrává přirozeně a samozřejmě společným soužitím a trávením společného času dohromady.

Předpokladem úspěšného učení je to, aby se pes cítil klidný a vyrovnaný. V tom mu pomáhá pravidelný rytmus: **lov (venčení), přijímání potravy, odpočinek, lov (venčení), přijímání, lov (venčení), odpočinek...** Pravidelný režim psovi velmi usnadňuje, aby se přizpůsobil.

Co se výchovy týče, je největším problémem to, že se psem komunikujeme, jako kdyby už prošel "podmiňovacím" nácvikem. To je také důvod, proč mnozí majitelé psů nepokročí dál. Ale aby pes udělal, co si přejeme, musí prvně vědět, co od něj očekáváme. Proto mu musíme srozumitelně vysvětlit, co po něm chceme – a to takovým způsobem, jemuž bude rozumět.

Dalším krokem je pak tyto vzorce chování nacvičit, tedy podmínit tak, aby pes na určitý signál (povel) něco určitého udělal.